

Joseba B. Lenoir Gang

Urdinetik beltzerat

JOSEBA B. LENOIR GANG

MIARRITZEKO ATABAL ARETOA
URRIAREN 23A

Taldearen webgunea:
www.josebalenoir.com

Andrea Zubozki

Miarritzeko Atabal aretoak 10 urteak ospatzen dituela, urri-azaro honetan kontzertu parrasta bat ikusteko aukera badugu. Pasa den urriaren 23an, Joseba B. Lenoir Gang Atabaleko oholtza gainean izan zen. Bere bakarleri bidean, Lenoir formula ezberdinekin ezagutu dugu, eta Gangarekin itzultzen da azken denbora hauetan. Gangaren barne, Willis Drummondek batera eta baxua, eszenaren gibelaldean, haien aitzinean Napoka Iriako kideak gitarra elektriko, akustiko, ahotsak. Napokakoen erdian kokatzen da Joseba B. Lenoir. Atabal bezalako aretoek, kontzertuei kalitatea gehitzen diete (soinu-argi). Baina publikoarekiko hurbiltasuna galtzen da. Kontzertua ikusgarri bilakatzen da, publikoa ikusle. Gelarat sartzean, publikoko jendeak han hemen gela okupatzen, erosoki instalatuak. Eszena aitzina nahiko huts. Argazkilariak bakarrik. Baina Gangekoentzat berdin. Haiek kontzertua emaiterat etorri dira, eta gu gozatzerat.

Gang pollita bildu du Lenoirrek. Bakoitzak bere rola biziki ontsa betetzen

du; bateria zuzen eta libre bat gibelean, kantuen hutsuneak apaintzen. Bonboaren kolpe azkarretan, baxua ere presente: "BUM!" inpaktua bular artean sartzen da, eta bururaino igaiten, betiko balantza horren sortzeko, aitzin-gibel.

Ez zaitut behar kantuan, bateriak sortutako erritmo erregular batek "frenesia" sortzen du. Zonbi batzuk bezala, publikoa kontzertuan sartua da, burua gora-behera.

Eszena gain aitzinean orain; gitarra ezberdinak, afinazio ezberdinak. Nahiz eta Josebak *Lead* rola bete, beste gitarrak hor dira ere, noiztenka laguntzaile sinple, noiztenka askatasun gehiagorekin gaineko noten ferekatzen. Josebaren solo batzuetan, beste gitarra bat etortzen da harekin jostatzerat.

Aitzineko hiru ahotsak sentitzen dira *Erraieratik erran* kantuan. Xuxentasun ikaragarria...

Eta gure protagonista? Dena *jeanez* bezitua, eszena zentroan balantzaka ari da, uhainek mugiarazten dituzten itsas landareen gisa. Ahotsa xuxen, presentzia ederra zinemarik gabe, gitarra

gorputzarekin bat, riff onak eta solo direktuak botatzen dauzkigu.

Itoizen bertsio bat, Mirenek (biziki ontsa) kantatzen duena. Afinazio arazoak aldiz Josebaren gitarrarekin... Alabaina! Atsegin du soken tiratzea eta bere gitarra sufriaraztea!

Bukaerarat heltzen ari gira, eta gitarra berezi bat ateratzen dauku; xuri xuria eta forma bitxi batekin. Afinazio berezia baita ere (D,A,D,G,A,D uste dut). Kantu instrumental bat emaiten dauku Gangak, intentsitatean igaiten diren horietarik. Enetako kontzertuko momenturik hoberena. Azpimarratzekoa bateriaren lan harrigarria kantu horretan. Bukatzen da; ohartu gabe bizpahiru metroz aitzinatu niz.

Itsu eta biluzik emaiten daukute eta uste dut horretan bukatu dela kontzertua. Ene sentsazioa, beti bezala... horrelako aretoetan, kontzertuan sartu ordutik, bukatu da...

Maitatu dudak kontzertu bat. Orain ikusi nahi nituzke taberna batean, eszenarik gabe, botatzen daukuten energiaren inpaktua zuzenki biltzeko. ■